

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Una família errant i erràtica

La història. Estats Units, de 1989 a l'actualitat. Jeannette Walls, prestigiosa periodista, revela els anys familiars amb el pare alcohòlic i somiatruites, mare gens convencional, i els tres germans que s'havien d'espavilar:

Les formes. Parlar de la família en pretèrit comporta la catarsi personal de passar comptes. Ahora cauteritzar ferides amb el llumí de

la nostàlgia. Ho va fer Jeannette Walls amb l'autobiogràfica i homònima novel·la del 2009. 'El castillo de cristal' (The Glass Castle), la pel·lícula, posa imatges 'vintage' elaborant un opípar culebró-pastís per a la sobretaula del dinar. Sopar. Per no fer massa em-

bafador el tortell de composta de poma, el hawaïà director Destin Cretton (1978) vehicula una 'road-movie' errant i erràtica pel 'Middle West' ianqui. Perquè parlar de la bogeria paterna (i materna), de la pobresa familiar i de l'amor filial, sempre dóna abundants rèdits sentimentals. Així, entre el regust ranci a-cinema 'indie' i el fulletó acadèmic reciclat, les peripatètiques desventures d'una família naufraga al secà, proporciona moments d'inefable tendresa homeòpata. Més clar, l'aigua: ¿qui no

té amagats a l'armari episodis vergonyants del viure en família? ¿Qui, malgrat l'infern edènic, abomina de les bondats celestials, subsidiàries, de la nissaga familiar? ¿Qui no torna a casa per Nadal? Per exhibir aquests sentits i contrasentits, 'El castillo de cristal' no s'està de recórrer a la cursileria pseudo-poètica. 'Dona'm una estrella', reclama Jean-

nette. Compte amb els estels. Que no et caiguin a sobre. Pel que fa als intèrprets del melodrama esbravat, atenció a la dura actriu californiana, tot i que sueca, Brie Larson, sòbria de gest i mirada. En la mateixa desmesura del sempre al·lucinat Woody Harrelson, que mai no es fa el suec.

De la Naomi Watts, ¿què tal si ens n'oblidem?

El fons. Qui sobreviu a la família, pot trobar aigua al desert.

La imatge. Jeannette observant la mare des del taxi remonent les escombraries del contenidor per trobar menjar.

La frase. 'Se aprende viviendo', argumenta la Jeannette. Camilo José Cela 'dixit': 'No es lo mismo estar jodido que estar jodiendo'.

La recomanació. Fans del Woody Harrelson, de la Naomi Watts i dels culebrotts amb salsa 'ketchup'.

El castillo de cristal

Director:

Destin Cretton.

Intèrprets: Brie

Larson, Woody

Harrelson,

Naomi Watts,

Max Greenfield,

Sarah Snook,

Sadie Sink.

EUA, 2017, 127'.